

Одним із шляхів покращення економічної підготовки технічних спеціалістів могли б стати екскурсії на виробництво та включення в програми, передбачених в навчальних планах, виробничих практик, окремих економічних питань і питань з організації виробництва, від чого в останні часи заради «оптимізації» навчального процесу теж відмовилися.

Заперечення проти таких «революційних» змін в області вивчення економічних дисциплін на технічних спеціальностях, а фактично, це лише часткове відновлення того, що практикувалось у нашій вищій школі раніше, пов'язані найчастіше з браком навчального часу, з нашого погляду, не є конструктивними, тому що університет повинен підготувати спеціаліста, який би, окрім теоретичних, технічних, технологічних знань, мав би хоча б якийсь, а краще стало професійне уявлення про сутність економічних законів і закономірностей розвитку та функціонування економіки та особливості господарської діяльності сучасного промислового підприємства. Без повноцінного вивчення дисциплін, про які йшла мова вище, цю задачу ефективно вирішити практично неможливо.

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ

Н.І. Трішкіна, канд. екон. наук, доцент

Хмельницький торговельно-економічний коледж

Київського національного торговельно-економічного університету

В усі часи освіта відігравала важливу роль у суспільстві – саме освічені люди завжди були при владі та мали гроші і неабиякий вплив на світову економіку. З переходом людства до нового типу високотехнологічної цивілізації, до епохи глобалізації та інформатизації суспільства рівень освіченості і культури всього населення набуває ще більш вирішального значення для економічного та соціального поступу країни. Саме тому світове співтовариство вже давно визнало якість освіти головною метою, пріоритетом розвитку людства у ХХІ столітті. У сучасному суспільстві якість освіти стає головним аргументом людського розвитку, який задовольняє, по-перше, прагнення людини до самовдосконалення і саморозвитку і, по-друге, потреби суспільства в освічених і висококультурних громадянах. В умовах європейської інтеграції Україна зобов'язана дотримуватися загальних стандартів якості освіти та постійно її підвищувати.

Для реалізації курсу на інтеграцію до Європейського союзу, забезпечення всебічного входження України в європейський політичний, економічний і правовий простір Указами Президента України затверджена Стратегія інтеграції України до Європейського союзу. Основними напрямками культурно-освітньої і науково-технічної інтеграції визначено впровадження європейських норм і стандартів в освіті, науці і техніці, презентація і поширення власних культурних і науково-технічних здобутків у ЄС. Це сприятиме підвищенню в Україні європейської культурної ідентичності та входження до загальноєвропейського інтелектуально-освітнього та науково-технічного середовища.

Завдання забезпечення якості вищої освіти є багатоплановим і включає наявність необхідних ресурсів (кадрових, фінансових, матеріальних, інформаційних, наукових, навчально-методичних тощо), організацію освітнього процесу, яка найбільш адекватно відповідає сучасним тенденціям розвитку національної та світової економіки та освіти, контроль освітньої діяльності ВНЗ та якості підготовки фахівців на всіх етапах навчання та на всіх рівнях (рівні ВНЗ, державному рівні, міжнародному (європейському) рівні). Система управління якістю освіти у ВНЗ повинна забезпечувати моніторинг основних показників якості та на їх основі підготовку рекомендацій для покращення всіх складових підготовки фахівців. До ключових ланок такої системи відносяться: якість освітніх програм, рівень підготовки абітурієнтів, інформаційно-методичне забезпечення навчального процесу, кваліфікація науково-педагогічного персоналу, якість освітнього процесу, рівень наукових досліджень, що проводяться, рівень оснащеності навчального процесу, рівень підготовки випускників та їх затребуваність на ринку праці.

Розробка та застосування інноваційних технологій навчання в умовах приєднання України до європейської освітньої системи, а також діагностика якості знань у ВНЗ мають носити системний характер, що дозволяє забезпечити взаємозв'язок між усіма елементами освітнього процесу, підвищує рівень його керованості та навчально-методичного забезпечення [3].

Основними напрямками забезпечення якості освіти є: формування переліку спеціальностей підготовки фахівців; розробка Державних стандартів вищої освіти; розробка системи забезпечення якості освіти; залучення роботодавців до розробки освітніх програм підготовки фахівців; розвиток

та модернізація матеріально-технічної бази, практичної спрямованості освітнього процесу; впровадження в навчальний процес сучасних особистісно-орієнтованих технологій та створення бізнес-інкубаторів; розробка освітньої стратегії з врахуванням особливостей власної освітньої системи і формування реалістичних шляхів її впровадження в європейську систему освіти.

Безумовно, при розумній організації запровадження нових інноваційних технологій навчання можна очікувати значних позитивних результатів, а саме: посилення навичок самостійної роботи; посилення планування свого часу; підвищення інтересу та поглиблення знань за напрямками, які найбільше цікавлять студентів; можливість систематичного контролю якості знань.

Інтеграція української вищої освіти у європейський та світовий освітній простір можлива лише за умов реформування та модернізації підготовки спеціалістів у вищих навчальних закладах країни. Якщо в результаті таких дій рівень вищої освіти в Україні підвищиться, це буде вагомим внеском національної вищої школи в перспективне майбутнє нашого суспільства та сприятиме визнанню держави Україна серед рівноправних членів Європейського Союзу.

Таким чином, в Україні, як і в усьому світі, сформувалось розуміння важливості якості освіти й інтелектуального потенціалу нації як головного чинника забезпечення національної конкурентоспроможності освіти. За останні роки Україна у сфері європейської інтеграції та підвищення якості освіти досягла чималих успіхів. У 2008 р. Україна стала членом Європейського реєстру забезпечення якості, що стало наступним важливим кроком в напрямі забезпечення європейського рівня якості вищої освіти.

Перелік посилань:

1. Кісіль М. В. Оцінка якості вищої освіти / М. В. Кісіль // *Вища освіта України*. – 2005. – № 4. – С. 82-87.
2. Старовойт І. Політика і стратегія оновлення вищої освіти в Україні / І. Старовойт, Г. Миленька // *Вища школа*. – 2008. – № 3. – С. 19-23.
3. Язвінська О. М. Застосування інноваційних освітніх технологій в контексті запровадження кредитно-модульної системи організації навчального процесу // *63 науково-практична конференція науково-педагогічних працівників, аспірантів, студентів та структурних підрозділів університету*. – К. : НТУ. – 2007. – С. 347-349.

АНАЛИЗ ЭФФЕКТИВНОСТИ СРЕДСТВ ТЕЛЕКОММУНИКАЦИОННЫХ ТЕХНОЛОГИЙ НА РАЗЛИЧНЫХ ЭТАПАХ ДИСТАНЦИОННОГО ОБУЧЕНИЯ

В.А. Федорова, канд. экон. наук

Харьковский национальный автомобильно-дорожный университет

В настоящее время большое распространение получило дистанционное обучение, отличительной особенностью которого является опосредованное и отдаленное взаимодействие между студентами и преподавателями за счет использования компьютерных и телекоммуникационных технологий. Основными причинами возросшей популярности данного вида обучения являются, прежде всего, возможность прохождения курса в любое удобное для обучаемого время, отсутствие территориальных ограничений для обучения, низкие затраты, возможность одновременно заниматься по нескольким специальностям в различных учебных заведениях и т.д. Однако, несмотря на наличие большого количества преимуществ, дистанционное обучение сопровождается рядом трудностей, связанных с отсутствием личного общения студентов с преподавателем и с другими студентами группы. С целью ликвидации указанного недостатка применяются различные средства телекоммуникационных технологий. Выбор данных средств должен осуществляться в зависимости от вида взаимодействия и этапа дистанционного обучения.

Весь период дистанционного обучения можно условно подразделить на три этапа: вводный, основной и итоговый. Первый этап, или вводный, предполагает запись студента на дистанционный курс, установление контактов с преподавателем. Второй этап является основным и охватывает период непосредственной работы студента над курсом, а также прохождение промежуточного контроля успеваемости. Третий этап, или итоговый, подразумевает прохождение итогового контроля и получение сертификата о прохождении дистанционного курса.

На любом из указанных этапов дистанционного обучения могут наблюдаться пять видов взаимодействий:

- 1) преподаватель → группа;
- 2) преподаватель → студент;
- 3) студент → преподаватель;